

Mødet den 13. Decbr. 1923. (For lukkede Døre).

Fraværende M. Brammer, J. Chr. Møller, A. Mørup og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 566—1923). **Ansøgning fra Havnemester A. Erichsen om Afsked med Pension fra 31. December 1923.**

Formanden anbefalede Andragendet, som skyldtes Alder og Sygdom.

P. Petersen henstillede til Udvalget at ændre Titlen til »Havnekaptajn«, som brugtes i flere større Byer.

Formanden lovede, at Udvalget skulde tænke derover.

Andragendet bevilgedes. Pensionen fastsattes til 3575 Kr. aarlig. Havneudvalget bemyndiges til at opslaa Pladsen ledig.

2. (J. Nr. 441—1923). **Ansøgning fra Fyrbøder J. J. Poulsen ved Slagtehuset om Afsked med Pension fra 31. Marts 1923.**

Bevilgedes. Fastsættelse af Pensionen udsattes.

3. (J. Nr. 563—1923). **Indstilling fra Slagtehusudvalget angaaende Afskedigelse af Opsynsmand ved Pølsefabriken, H. E. Maguussen.**

Bernt Jensen oplyste, at Opsynsmanden i sin Tid var ansat som Invalid med en mindre

Løn og uden Ret til Pension. Han blev nu 68 Aar i Januar Maaned, og Udvalget indstillede, at han faar udbetalt Løn til 1. Februar, saa han kunde faa sin Aldersrente i Orden.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 123—1923). Indstilling fra Fattig- og Aldersrenteudvalget angaaende **Læge Davidsens Befordringsregninger.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Tilbagesendes tjenstlig Aarhus Byraad, idet man skal tillade sig at indstille, at Læge Davidsens hermed tilbagefølgende 10 Stk. Regninger for Befordring til Sygekassepatienter i Skovvangskvarteret for Tiden $\frac{1}{1}$ 1922— $\frac{1}{7}$ 1923 til Beløb ialt 1062 Kr. reguleres efter 1 Kr. pr. Besøg, hvorved Summen reduceres til 201 Kr., idet de med [] betegnede Befordringsgodtgørelser udgaar af andre Grunde, dog saaledes, at der ikke herved skabes noget som helst Præcedens for Afgørelse af eventuelle fremtidige Krav fra Læge Davidsen om Befordringsgodtgørelse for Sygekassepatienter i Skovvangskvarteret.«

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 532—1923). Spørgsmaal om **Ydelse af Erstatning til en tilskadekommen ved et Fald paa Gaden.**

Brolægningsudvalget indstiller, at Byraadet ikke indgaar paa at yde Fru D. R. A. Madsen Erstatning for det hende overgaaede Ulykkestilfælde ved hendes Fald i Aagade udfor Ejendommene Nr. 65-67.

Vald. Pedersen forelagde Sagen. Vedkommende Dame traadte paa et Rendestensbræt, som laa løst og derfor vippede, saa hun faldt, og i Henhold til Politivedtægten blev Ejeren af Ejendommen dømt til at betale en Bøde. Et Par Vidner hævdede derimod, at hun var gledet paa

en skraa Flise, og hun søgte nu Kommunen om Erstatning. Men skulde man betale Erstatning, hvergang en eller anden faldt paa Gaden, vilde det faa store Konsekvenser, og Udvalget anbefalede derfor at nægte at betale Erstatning, saa maatte det eventuelt afgøres af Domstolene.

A n d r. C h r i s t e n s e n skulde ikke beskæftige sig med selve Sagen, som det vist var rigtigst at lade Domstolene afgøre. Taleren vilde dog gøre opmærksom paa, at der i den senere Tid havde vist sig en stigende Tendens hos Domstolene til at gøre Kommunerne ansvarlige, hvis der skete Uheld paa Grund af Vejenes daarlige Vedligeholdelse.

F o r m a n d e n syntes, det var en mærkelig Sag, idet baade Damen selv og Drengen, som var med hende, holdt paa, at Faldet skyldtes Brættet, og det samme havde Dommen fastslaaet, saa der var ikke andet at gøre end at afvise Sagen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 18^s—1923). Ansøgning fra Enke Nielsine Pedersen, Spanien Nr. 45, om **Fritagelse for Hundeafgift.**

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 544—1923). **Andragende fra Anton Christensen om Frigivelse af en baandlagt Invaliditetserstatning.**

A. S n e u m havde siden sidste Møde nærmere undersøgt Sagen og saa fremdeles ingen Grund til at nægte at anbefale Andragendet; men hvis Byraadets Flertal var af en anden Opfattelse, var det selvfølgelig ikke nogen Livssag for Udvalget.

M a r i u s G e e r t s e n foreslog at nøjes med at frigive 5000 Kr. Efter de Udtalelser, Fabrikant Møller fremsatte paa sidste Møde, var der

Grund til at befrygte, at Pengene kunde tabes, og saa vilde Familien jo falde det offentlige til Byrde.

K j e l d S ø r e n s e n gjorde opmærksom paa, at Familien fik udbetalt 100 Kr. maanedlig af Forsikringen og desuden 30 Kr. i Invaliderente. Det var selvfølgelig ikke noget stort Beløb, men det var i hvert Fald fast, og man paadrog sig et Ansvar ved at frigive de 10000 Kr. Naar Byraadet ikke var enigt derom, burde man næppe anbefale det.

A. S n e u m fandt det udelukket at starte en Forretning med 5000 Kr. En Trikotageforretning var vist ikke saa daarlig; der var i hvert Fald flere, som var blevet rige ved at handle med Uldvarer. At lade Datteren etablere Forretningen og laane Penge hos Faderen dertil, vilde Taleren ikke være med til. Det var rigtigt, at Familien havde 130 Kr. maanedlig, men det var ikke meget til 4 uforsørgede Børn.

F o r m a n d e n bemærkede, at Datteren ikke opfyldte Betingelserne for at faa Borgerskab.

M a r i u s G e e r t s e n kendte Eksempler paa, at der kunde tabes betydeligt paa en Uldvareforretning. 5000 Kr. var dog en god Hjælp at begynde med, og hvis Forretningen viste sig at gaa godt, kunde Manden maaske senere faa mere frigivet.

L e o n h a r d H a n s e n hævdede, at det var ganske umuligt at faa et ordentligt Varelager for 5000 Kr., naar der tillige skulde betales Afstaaelse og Leje af Butikken. Man behøvede næppe at være Professor for at forestaa en Trikotageforretning, og det Strøg, som de havde valgt, maatte kaldes udmærket for en Forretning i denne Branche. Spørgsmaalet var her, om Familien for bestandig skulde være henvist til at leve af 130 Kr. maa-

nedlig i Stedet for at udnytte en Chance til at faa deres Kaar forbedret.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde sidste Gang henstillet at lade Datteren etablere Forretningen, naar det var hende, som skulde lede den; men det var jo udelukket, naar hun ikke kunde faa Borgerskab. I Almindelighed burde man næppe blande sig i Folks Forretninger, men her krævedes der en Udtalelse fra Byraadet, og Transaktionen syntes ikke særlig anbefalelsesværdig, ogsaa fordi det var meget stramme Betingelser, som Manden skulde gaa ind paa.

Det vedtoges, at Byraadet ikke kan anbefale Andragendet.

7 8. (J. Nr. 12²⁸—1928). Indstilling angaaende **Ydelse af Brændselshjælp til Aldersrentenydere.**

Fra Formanden for Aldersrenteudvalget forelaa følgende Forslag:

»Der gives Anvisning paa Brændsel til et Beløb af 5 Kr. pr. Maaned til Aldersrentenydere, hvis Indtægt og Formue ikke overstiger:

For Ægtefæller: Indtægt 1500 Kr. og Formue 400 Kr., naar Formuen er disponibel, ellers 1000 Kr.

For enlige Personer: Indtægt 1000 Kr. og Formue som for Ægtefæller.

Det bemærkes, at der pr. 1. Januar 1924 vil kunne udfærdiges Anvisning til Brændsel for 4 Maaneder, altsaa for ialt 20 Kr., hvorfor kan faas 4 hl. knuste Koks à 3,60 Kr. og 2 hl Nøddekoks à 2,80 Kr., ialt 20 Kr.

For hele Beløbet for de i Loven ommeldte 6 Maaneder $\frac{1}{10}$ 1923— $\frac{3}{4}$ 1924, 30 Kr., vil kunne faas 6 hl knuste Koks à 3,60 Kr. og 3 hl Nøddekoks à 2,80 Kr., ialt 30 Kr.»

Kjeld Sørensen henviste til den nylig udkomne Lov, som bestemte, at der kan ydes Brændsel in natura til Beløb af højst 40 Kr. for Ægtefæller og 35 Kr. for enlige Personer. Heraf refunderede Staten indtil $\frac{1}{4}$, medens Forsørgelseskommunen intet skulde refundere. Loven var kommet saa sent, at der ikke var Tid til at holde Møde i Udvalget, hvis et Forslag skulde foreligge i Dag, og Taleren havde derfor paa egen Haand forhandlet med Belysningsudvalget om en Ordning og ligeledes søgt at opnaa Tilslutning til Forslaget fra den borgerlige Gruppe, men det var mislykkedes. Da der saa senere ogsaa viste sig Vanskelighed ved at samle Udvalget om Forslaget, vilde Taleren tage det tilbage, og Udvalget maatte saa se at finde paa et andet Forslag.

Mariane Thomsen havde lovet at anbefale Forslaget i Gruppen. Indstillingen var kommet frem paa en lidt uregelmæssig Maade og var ikke underskrevet af hele Udvalget, men Taleren kunde godt tiltræde Forslaget.

A. Bitsch var ikke helt enig med Kjeld Sørensen, idet en Kommune som Aarhus burde udnytte Loven fuldt ud og yde det Beløb, der var tilladt. Ogsaa Fabrikant Møller havde i et tidligere Møde udtalt, at naar Loven kom, kunde Byraadet sikkert enes om at yde det Beløb, som Loven hjemlede.

P. Petersen oplyste, at den borgerlige Gruppe som saadan ikke havde taget Stilling til Forslaget, idet Taleren antog, at Indstillingen kom fra det samlede Udvalg, og at alle kunde slutte sig dertil. Taleren kunde gaa med til det foreliggende Forslag; men hvis Byraadet ikke kunde blive enig om det, vilde Taleren anmode om at faa Sagen udsat.

Formanden fandt det rigtigst, som Sagen laa, at udsætte den, saa kunde der ogsaa fremkomme Beregninger over Udgiften.

Kjeld Sørensen indrømmede, at det maaske var rigtigst at udsætte Spørgsmaalet, men paa den anden Side hastede det meget at faa en Afgørelse, hvis der skulde uddeles Brændsel inden Nytaar. Taleren havde den Opfattelse, at den borgerlige Gruppe ikke var enige om Forslaget, idet Konsul Petersen ikke havde villet give et bestemt Svar derpaa, og Frk. Thomsen blot havde lovet at anbefale det i Gruppen.

Mariane Thomsen havde talt med Udvalgets Sekretær, som mente, at et Beløb paa 30 Kr. kunde bæres af Budgettet, og det havde dog nogen Interesse. Ellers vilde Taleren anbefale, at Byraadet paa Forhaand fastslaar, at der skal ydes samme Beløb til gifte og enlige Personer; det vilde tillige lette Udregningen.

P. Petersen havde ikke nægtet at gaa med til Forslaget, men kunde ikke binde Gruppen. Taleren havde dog straks meddelt Frk. Thomsen, at han kunde gaa med til Forslaget om de 30 Kr., saa der var egentlig slet ikke nogen Divergens om Spørgsmaalet.

Andr. Christensen bemærkede, at der jo var den Udvej at dele Beløbet, saa der blev udbetalt en Del deraf inden Jul, saa kunde der senere forhandles om Resten, og saa behøvede man ikke at udsætte Sagen.

M. C. Falk havde den Opfattelse, at Kjeld Sørensen havde trukket sit Forslag tilbage. Taleren vilde gerne gaa med til, at Aarhus Kommune udnytter Loven fuldtud.

H. P. Christensen fandt det kedeligt at udsætte Sagen, idet de gamle helst skulde have

noget Brændsel inden Julen. Hvis Beløbet forhøjedes til Lovens Grænser, blev det vist højst 10000 Kr. mere. Men man kunde ogsaa fordele det paa to Gange, saa at man nu udbetaler 20 Kr. og saa næste Gang 20 og 15 Kr., saa kunde Udbetalingen begynde straks.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde den Opfattelse, at Kjeld Sørensens Forslag netop traf Lovens Mening, idet det gik noget under Maksimumsbeløbet og til Gengæld var ens for alle. Taleren kunde godt gaa med til, at der udbetales 20 Kr. nu, og at man saa senere tager Standpunkt til næste Udbetaling.

A. S n e u m vilde støtte Kravet om at udnytte Loven fuldtud, og af Overretssagførerens Udtalelser fremgik heller ikke, at han var imod dette. Det var ikke helt retfærdigt, at Brændselet skulde leveres in natura, idet en Del maaske ved egen eller andres Hjælp havde forsynet sig med Brændsel. Taleren vilde anbefale at slutte sig til H. P. Christensens Forslag om at yde 20 Kr. nu og i næste Omgang 20 og 15 Kr.

V a l d. P e d e r s e n erindrede om, at den borgerlige Gruppe tidligere havde modsat sig Forslaget paa Grund af manglende Lovhjemmel. Nu var der i hvert Fald Hjemmel for at yde Brændsel, og saa burde man være konsekvent og yde det Beløb, som Loven tillod, saa var det unødvendigt med nogen Deling. De øvrige Bestemmelser i Kjeld Sørensens Forslag kunde Taleren slutte sig til.

K j e l d S ø r e n s e n havde set saaledes derpaa, at Byraadet helst skulde være enigt om Spørgsmaalet, men naar ingen af Grupperne faktisk havde tiltraadt Forslaget, havde Taleren ikke villet fastholde det.

P. P e t e r s e n syntes ikke, der var noget at strides om, naar alle gik med til at udbetale 20 Kr. inden Jul, og der saa senere kom Forslag fra Udvalget om Resten.

M a r i u s G e e r t s e n sluttede sig hertil. Næste Omgang kunde der altid tages Bestemmelse om, og naar der kom et Forslag fra Udvalget, vilde Resultatet sikkert blive, at man gik med til Lovens Bestemmelser.

M. C. F a l k syntes, at hvis Hr. Geertsen talte paa Borgergruppens Vegne, kunde man lige saa godt bevilge hele Beløbet nu i Stedet for at dele det.

A. B i t s e h vilde af Hensyn til Muligheden for at skaffe Brændsel inden Jul slutte sig til H. P. Christensens Forslag.

F o r m a n d e n havde faaet det Indtryk, at Byraadet nu var enigt om H. P. Christensens Forslag, saaledes at der bevilges 20 Kr. straks, og at der saa senere kommer Forslag fra Udvalget om yderligere Tilskud.

S. P e t e r s e n havde opfattet H. P. Christensens Forslag saaledes, at der skulde udbetales 20 Kr. nu, og at det saa samtidig fastslaas, at der i næste Omgang ydes 20 og 15 Kr., saa der ikke senere skulde forhandles derom.

H. P. C h r i s t e n s e n vilde ogsaa helst, at man bevilgede det fulde Beløb nu; men naar man saa fra anden Side krævede Sagen udsat, vilde Taleren hellere, at man enes om de 20 Kr., og at der saa senere fremkommer Forslag om 2. Rationering.

P. P e t e r s e n vilde under denne Forudsætning frafalde sit Forslag om Udsættelse.

Indstillingen vedtoges saaledes, at der straks ydes Brændsel for et Beløb af 20 Kr., hvorefter

Byraadet senere forventer Forslag fra Aldersrenteudvalget angaaende en ny Fordeling af Brændsel.

9. (J. Nr. 12³⁷—1923). Indstilling angaaende **Tildeling af Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 8¹¹—1923). Indstilling fra Ligningskommissionen til en **Ordning med 2 Skatteydere, der har indgivet urigtige Selvangivelser.**

Ligningskommissionen meddeler, at det drejer sig om følgende:

Ostehandler P. Graugaard, Guld-	
smedgade.....	14040,12 Kr.
Trikotagehandler Svend Andereen,	
Guldsmedgade.....	3922,98 „
	17963,10 Kr.

Formanden oplyste, at det for Graugaards Vedkommende drejede sig om Fortjeneste ved en Ejendomshandel.

Indstillingen vedtoges.

11. H. P. Christensen erindrede om, at Borgmesteren havde anmodet Grupperne om at drøfte Spørgsmaalet om Opførelse af enkelte Ejendomme til eventuel senere Afhændelse. Den socialdemokratiske Gruppe havde den Opfattelse, at man burde forsøge noget i den Retning, og Taleren vilde spørge, om den borgerlige Gruppe havde behandlet Sagen.

P. Petersen svarede, at den borgerlige Gruppe ikke havde behandlet Sagen, men at man vilde se at faa det gjort til næste Møde.